

Danas crkva slavi svetog Antuna Padovanskog. Evo što je Benedikt XVI. godine 2010. rekao o ovome svecu, navodimo:

Antun je, svojim istaknutim umnim sposobnostima, uravnoteženošću, apostolskom gorljivošću i, u prvom redu, mističnim žarom, dao značajan doprinos razvoju franjevačke duhovnosti. Njemu su zbog učenosti i govorničkog umijeća poglavari povjerali zadaću propovijedanja. Započeo je tako u Italiji i Francuskoj apostolsko djelovanje koje je bilo tako snažno i djelotvorno da je naveo brojne one koji su se odijelili od Crkve da se ponovno vrate na pravi put. Bio je također jedan od prvih, ako ne i prvi učitelj teologije među manjom braćom. Počeo je predavati uz Franjin blagoslov, koji je također poslao Antunu kratko pismo, koje započinje ovim riječima: "Bilo bi mi drago da braću poučavaš teologiji". Antun je tako udario temelje franjevačke teologije.

Nakon mnogih službi sveti Antun je umro pred vratima Padove na današnji dan 1231. Padova, koja ga je prihvatila s ljubavlju, odala mu je i trajno štovanje i iskazala svoju pobožnost. Sam papa Grgur IX. koji je čuo Antuna kako propovijeda, proglasio ga je svetim 1232., te ga je nazvao "Kovčegom Svetoga pisma".

U posljednjem razdoblju života, Antun je napisao dva sveska "Propovijedi". Riječ je o tekstovima u kojima sveti Antun predlaže pravi put kršćanskog života. Bogatstvo duhovnih učenja sadržanih u "Propovijedima" je tako veliko da je papa Pio XII., 1946. Antuna proglasio crkvenim naučiteljem.

U propovijedima je sveti Antun često govorio o molitvi. Prema njegovu učenju, molitva se sastoji od četiri nužna stava, koja je na latinskom nazvao: obsecratio, oratio, postulatio, gratiarum actio. Mogli bismo ih prevesti: otvoriti s povjerenjem svoje srce Bogu, zapodjenuti prisni razgovor s Njim, iznijeti mu svoje potrebe, hvaliti ga i zahvaljivati mu.

Sveti Antun je također često pozivao vjernike da se bore protiv pohlepe, oholosti i nečistoće te, da vrše kreposti siromaštva i velikodušnosti, poniznosti i poslušnosti, neporočnosti i čistoće. I u to vrijeme kao i danas bilo je mnogo onih koji su bili neosjetljivi na potrebe siromaha. Zbog toga je sv. Antun u više navrata pozivao vjernike da razmišljaju o pravom bogatstvu, a to je bogatstvo srca, kojim čovjek postaje dobar i milosrdan te tako skuplja blago za nebo: "O vi bogati – tako je on opominjao – neka vam prijatelji budu... siromasi, primite ih u svoje domove. Isti će ti siromasi kasnije primiti vas u vječne stanove, gdje vlada ljepota mira, povjerenje i

sigurnost te obilni spokoj neprolazne sitosti".

Antun, koji je bio iz Franjine škole, stavljao je uvijek Krista u središte života i misli, te je tako napisao, navodimo: "Krist, koji je tvoj život, stoji pred tobom raspet, da se ti zagledaš u križ kao u neko zrcalo. Ondje ćeš moći spoznati koliko su smrtonosne bile tvoje rane, koje nijedan drugi lijek ne bi mogao ozdraviti osim krv Sina Božjega. Ako pogledaš dobro, moći ćeš shvatiti koliko su veliki ljudsko dostojanstvo i tvoja vrijednost... Nigdje drugdje čovjek ne može bolje uočiti koliko vrijedi kao kada se zagleda u zrcalo križa"